

שלושה מחנות, מפלגה אחת: הדמוקרטים ועתיד מדיניות ארצות הברית-ישראל

טד ששון, ארי בלומנטל ואבישי בן ששון-גורדיס | 22 בספטמבר, 2026

ניצחוננו של ד"ר עבדול אל-סייד בפריימריז 2026 לסנאט במישיגן נתפס באופן נרחב כעדות לכך שהמפלגה הדמוקרטית נעה בחדות שמאלה בסוגיית ישראל. מאמר זה בוחן טענה זו באמצעות סיווג של כלל 259 חברי הקונגרס הדמוקרטים המכהנים, לצד מועמדים דמוקרטים ריאליים למושבים בטוחים ותחרותיים בבחירות נובמבר הקרובות, לשלושה פלגים. הסיווג מתבסס על שלושה מדדים לגבי כל חבר/ת קונגרס: עמדתם בנוגע לסיוע הצבאי לישראל, הרטוריקה שבה הם משתמשים לתיאור ישראל ומקורות המימון והגיבוי הפוליטי של הקמפיין שלהם. אנו מזהים מחנה פרוגרסיבי-שמאלי קטן המתנגד לכל סיוע צבאי ומעלה האשמות של רצח עם ואפרטהייד; מחנה פרוגרסיבי-מרכזי גדול יותר התומך בהתניית הסיוע תוך הימנעות ממונחים אלה; וממסד פרו-ישראלי המגן על הברית בין ארצות הברית לישראל תוך שהוא מותח ביקורת גוברת והולכת על סוגי מדיניות ישראלית ספציפיים. חרף תשומת הלב התקשורתית שזכו לה ניצחונות הפרוגרסיבים מהשמאל בפריימריז, ההערכות שלנו מצביעות על כך שמחנה זה יישאר, בפער ניכר, הקטן ביותר בקונגרס הבא. הפרוגרסיבים מן הזרם המרכזי יישארו הפלג הגדול ביותר, ואילו הממסד הפרו-ישראלי צפוי לשמור על יציבותו. לאור ממצאים אלה, אנו ממליצים כי ישראל תאמץ אסטרטגיה של מעורבות אקטיבית מול המפלגה הדמוקרטית – אסטרטגיה שתאתגר את הנרטיבים של המבקרים החריפים ביותר של ישראל, ותתייחס במקביל לחששותיהם של דמוקרטים אחרים באמצעות נקיטת צעדים מדיניים לקראת פתרון הסכסוך הישראלי-פלסטיני.

התקשורת העולמית הקדישה תשומת לב רבה לגל הניצחונות של מבקרי ישראל הפרוגרסיבים בפריימריז של המפלגה הדמוקרטית בארצות הברית. ניצחוננו של ד"ר עבדול אל-סייד בפריימריז במישיגן על מושב הסנאט התפרש כעדות נוספת לתפנית עמוקה בעמדות המפלגה כלפי ישראל והפלסטינים. אל-סייד ניהל את הקמפיין שלו על בסיס מצע הקורא להפסקת כל סיוע צבאי לישראל, מאשים את ישראל בביצוע רצח עם בעזה ובנקיטת אפרטהייד, ומבקר את מימון AIPAC למסע הבחירות של יריבתו. ניצחוננו של אל-סייד, לאחר התמיכה הנרחבת של AIPAC ביריבתו במרוץ שהתקיים במדינה מתנדנדת מתונה, מדגים לראשונה את ההשפעה של מבקרי ישראל החריפים ביותר בקרב קהל בוחרים רחב ומגוון.

אך מה באשר למפלגה הדמוקרטית בכללה? עד כמה נשלטת גישת המפלגה כלפי ישראל בידי אגפיה השמאליים והפרו-פלסטיניים? האם נכון הדבר שהשמאל הפרוגרסיבי עומד להתבסס בצורה משמעותית בקונגרס האמריקאי החדש? מהם הפלגים המרכזיים בתוך המפלגה בכל הנוגע לישראל ולפלסטינים, ולכן פניה של המפלגה מועדות? מאמר זה נועד לענות על שאלות אלה ולספק בסיס להבנת הכיוון הנוכחי של המפלגה הדמוקרטית ברמה הלאומית, בכל הנוגע לישראל.

מיפוי הפלגים

כדי למפות את פלגי המפלגה הדמוקרטית ביחס לישראל, בחנו נאומים, הצהרות פומביות והצבעות של חברי קונגרס דמוקרטים. על בסיס ניתוח זה, זיהינו שלושה קווי שבר המבחינים בין גישותיהם ותפיסותיהם כלפי ישראל.

1. **עמדה כלפי סיוע צבאי ומכירת נשק.** חברי הקונגרס נבדלו בעמדתם בסוגיית הסיוע הצבאי ומכירת הנשק לישראל, לאורך רצף הכולל: (א) הפסקת כל סיוע צבאי ואיסור על מכירת נשק; (ב) התניית הסיוע הצבאי ומכירת הנשק בשמירת ישראל על דיני החקיקה האמריקאית בנושא זכויות אדם; ו-(ג) תמיכה בלתי מותנית בסיוע הקיים ובמכירות נשק עתידיות.

2. **השפה המשמשת לתיאור ישראל.** חברי הקונגרס נבדלו במונחים שבהם השתמשו לתיאור התנהלותה של ישראל בעזה – סוגיה הנתפסת יותר ויותר כנייר לקמוס למיקומו הפוליטי של כל חבר בתוך המפלגה. הרטוריקה של החברים נעה על פני רצף שבין: (א) האשמת ישראל ברצח עם ובאפרטהייד; (ב) תיאור התנהלותה של ישראל בעזה במונחים חריפים אחרים כגון "טבח", "כישלון מוסרי" ו"טיהור אתני"; ו-(ג) הבעת ביקורת מתונה, או היעדר ביקורת כלל.

3. **מקורות מימון מסע הבחירות והגיבוי הפוליטי.** החברים קיבלו תמיכה ממגוון ארגונים פוליטיים (החופפים לעיתים זה את זה). ביניהם: (א) ארגוני שמאל או ארגונים פרו-פלסטיניים, כגון Citizens Against AIPAC Corruption (CAAC) וה-Democratic Socialists of America (DSA); (ב) הארגון הפרו-ישראלי הליברלי J Street; ו-(ג) הארגונים הפרו-ישראליים המרכזיים American Israel Public Affairs Committee (AIPAC) ו-Democratic Majority for Israel (DMFI).

בהמשך, על סמך מדדים אלה, סיווגנו את כלל חברי הקונגרס הדמוקרטים ואת המועמדים הריאליים לקונגרס לשלושה פלגים (ולשתי קבוצות ביניים נוספות בין שלושת הפלגים העיקריים הללו).

- **השמאל הפרוגרסיבי** כולל חברים ומועמדים התומכים באמברגו נשק על ישראל, מאשימים את המדינה ברצח עם ובאפרטהייד, ובדרך כלל מקבלים תמיכה מ-CAAC או מ-DSA.

- **הפרוגרסיבים מן הזרם המרכזי** הם חברים או מועמדים התומכים בהתניית הסיוע הצבאי ומכירת הנשק לישראל על בסיס סטנדרטים של זכויות אדם ומשפט בינלאומי; משתמשים בשפה חריפה לביקורת על התנהלות ישראל במלחמה, אך נוטים להימנע מהמונחים "רצח עם" ו"אפרטהייד"; ובדרך כלל מקבלים תמיכה מ-J Street.

- **הממסד הפרו-ישראלי** כולל חברים או מועמדים המתנגדים להתניית הסיוע הצבאי לישראל, נמנעים בדרך כלל משפה חריפה בעת ביקורת על מדיניות ישראל, ולרוב מקבלים תמיכה מ-AIPAC ומ-DMFI.

באמצעות הכללתם של מועמדים לקונגרס שהינם בעלי סיכוי סביר לנצח בבחירות נובמבר, ותוך התחשבות בפרישות צפויות בקרב חברי קונגרס מכהנים, הצלחנו להעריך את גודלם ואת השפעתם של שלושת הפלגים לא רק בקונגרס הנוכחי, אלא גם בקונגרס שיתגבש לאחר בחירות נובמבר.

ממצאים

ממצאינו מסוכמים בטבלה 1 ובאיורים 1 ו-2. טבלה 1 מציגה את מספר חברי הקונגרס הדמוקרטים המכהנים בקונגרס ה-119 הנוכחי, לפי פלג, וכן הערכות תחתונות ועליונות לגבי כל פלג בקונגרס ה-120 הנכנס. הגבול התחתון הוא ספירה של כל המועמדים (לרבות חברי קונגרס מכהנים המתמודדים לבחירה מחדש ומועמדים למושבים פנויים) המתמודדים במחוזות דמוקרטיים "כחולים מוצקים". הגבול העליון כולל את כל אותם מועמדים, בתוספת מועמדים המתמודדים במחוזות תחרותיים במחוזות המסווגים כ"נוטים לכחול", "נוטים לאדום" או "מרוץ צמוד".

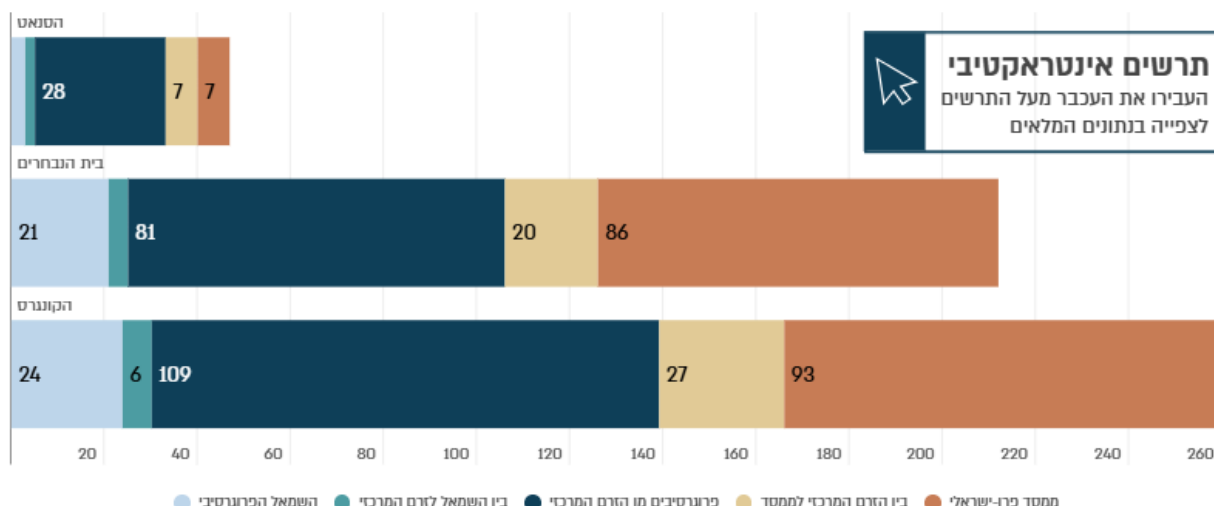
טבלה 1. חלוקת הדמוקרטים לפי פלגים בנושא ישראל

פלג	בית	הקונגרס ה-119 של ארצות הברית (מכהנים)	הקונגרס ה-120 של ארצות הברית (נבול תחתון)	הקונגרס ה-120 של ארצות הברית (נבול עליון)
השמאל הפרוגרסיבי	הסנאט	3	3	5
	בית הנבחרים	21	25	31
	סה"כ	24	28	36
בין השמאל לזרם המרכזי	הסנאט	2	3	3
	בית הנבחרים	4	4	9
	סה"כ	6	7	12
פרוגרסיבים מן הזרם המרכזי	הסנאט	28	24	27
	בית הנבחרים	81	74	92
	סה"כ	109	98	119
בין הזרם המרכזי לממסד	הסנאט	7	7	7
	בית הנבחרים	20	20	32
	סה"כ	27	27	39
ממסד פרו-ישראלי	הסנאט	7	8	10
	בית הנבחרים	86	74	83
	סה"כ	93	82	93
סה"כ כלי		259	242	299

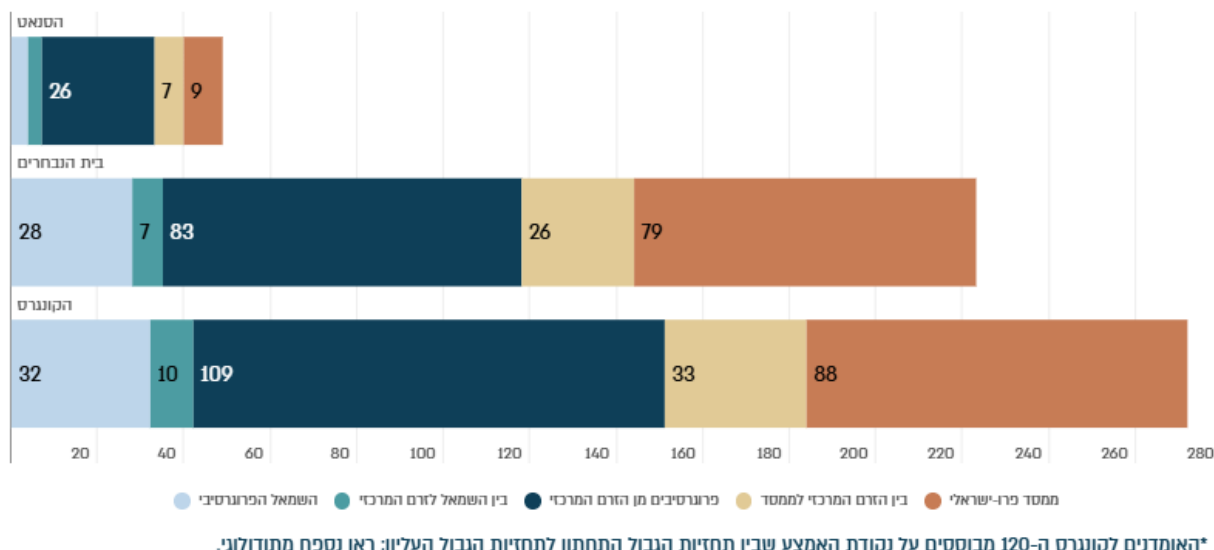
מקור: פרסום מיוחד של המכון למחקרי ביטחון לאומי: שלושה מחנות, מפלגה אחת: הדמוקרטים ועתיד מדיניות ארצות הברית-ישראל (ששון, בלומנטל ובן ששון-גורדיס), טבלה 1.

איור 1 מציג את חלוקת החברים בין הפלגים בקונגרס האמריקאי הנוכחי. איור 2 מציג את ההתפלגות הצפויה של החברים בקונגרס הנכנס, על בסיס נקודת האמצע שבין הערכתנו התחתונה והעליונה. פרטים נוספים על שיטות המחקר שלנו, לרבות אופן בניית מאגר הנתונים, סיווג החברים והמועמדים, והערכת הרכבו של הקונגרס הנכנס, מובאים בנספח המתודולוגי.

איור 1. חלוקת הדמוקרטים לפי פלגים בנושא ישראל, הקונגרס ה-119 של ארצות הברית

איור 2. חלוקת הדמוקרטים לפי פלגים בנושא ישראל, הקונגרס ה-120 של ארצות הברית (הערכה)*

השמאל הפרוגרסיבי

נציגי השמאל הפרוגרסיבי תומכים בהפסקת כל סיוע צבאי ומכירת נשק אמריקאיים לישראל, לרבות באמצעות צעדים חקיקתיים כגון ה-[Block the Bombs Act](#) (הצעת חוק משנת 2025 שנועדה לאסור העברת תחמושת התקפית מסוימת לישראל). חלק מחברי פלג זה תמכו בעבר באספקת נשק הגנתי, כגון מערכת היירוט "כיפת ברזל", אך התחייבו לאחרונה להתנגד לכל סיוע צבאי, גם כזה הכולל מערכות הגנתיות. הם נוהגים להאשים את ישראל בביצוע רצח עם בעזה ומתארים את ישראל כמדינה הנוקטת במדיניות אפרטהייד. בשיח שלהם על ישראל והפלסטינים, הם שמים דגש על זכויות אדם, משפט בינלאומי, הערך שבהשגרת כספי משלמי המיסים האמריקאים בארצות הברית ומה שהם מכנים זכויותיו הלגיטימיות של העם הפלסטיני. הם מתנגדים למלחמה נגד איראן ולעיתים קרובות מאשימים את ישראל בגרירת ארצות הברית לקונפליקט. הם גם הפכו את דחיית מימונו של AIPAC לנדבך מרכזי ברטוריקה הפוליטית שלהם, ומאשימים את הארגון בהיותו "סוכן זר".

גרעינו של הפלג מורכב מ"הסקווד" (The Squad), קבוצת דמוקרטים פרוגרסיביים שנבחרו לקונגרס ב-2018, ובהם אלכסנדרה אוקסיו-קורטז (NY-14), אילהאן עומאר (MN-05), איאנה פרסלי (MA-07) ורשידה טלייב (MI-12). מחזורי הבחירות האחרונים הוסיפו לקבוצה שלושה חברים חדשים: גרג קסאר (TX-35), סאמר לי (PA-12) ודליה רמירז (IL-03).

רבות מהדמויות במחנה זה, גם אם לא כולן, מזוהות עם ה-Democratic Socialists of America (DSA), קבוצה שאחד מחבריה הבולטים הוא ראש עיריית ניו יורק זוהראן ממדני.

במחזור הבחירות הנוכחי, פלג זה במפלגה גדל כשנכנסו לשורותיו מנצחי פריימריז שיתרמו לפחות מספר חברים נוספים לקונגרס האמריקאי. מלבד עבדול אל-סייד, שניצח בפריימריז הדמוקרטים לסנאט במישיגן וכעת ניצב בפני מרוץ תחרותי מול מועמד המפלגה הרפובליקנית במדינה, הרשימה כוללת את כריס ראב (PA-03), מלאט קירוס (CO-01), וויליאם לורנס (MI-07), דריאליזה אווילה שבלייה (NY-13) וקלייר ולדז (NY-07). בפריימריז של 2026, כמעט כל המועמדים הפרוגרסיבים מן השמאל קיבלו מימון לקמפיינים שלהם מארגון "אזרחים נגד שחיתות איפא"ק" (Citizens Against AIPAC) (Corruption) שהוקם לאחרונה.

אל-סייד מייצג הן את התפיסה והן את הטון הרטורי של מחנה זה. בראיון שנתן לאחר ניצחונו בפריימריז לתוכנית הטלוויזיה הארצית [MS NOW](#), הוא ניסח את עמדותיו כך:

"אני מבין שנתניהו הוא סיבה מרכזית לכך שהם [ישראל] הפכו לתוקפניים כל כך, ובכנות, צמאי דם כל כך תחת שלטונו, אבל אני גם מבין שאיננו יכולים לומר שאנחנו רוצים בפתרון שתי המדינות בזמן שאנחנו מספקים סיוע וחימוש לאותם אנשים שמנסים לחסום את האפשרות למדינה פלסטינית... [על ארצות הברית] להטיל אחריות על גורמים זרים בהתאם למשפט הבינלאומי... [ישראל] ביצעה רצח עם, נקטה ככלל במדיניות אפרטהייד, וגררה אותנו למלחמה שאין לנו שום עניין להילחם בה. אז למה, כמובן, אנחנו שולחים כסף למדינה הזאת כדי לממן את הצבא שלה?"

נכון לעכשיו, פלג זה מונה שלושה סנאטורים ו-21 חברי בית נבחרים. על אף תשומת הלב התקשורתית שהוא זוכה לה, ולמרות המומנטום הפוליטי שלו והשפעתו הרחבה על כיוון השיח המפלגתי בנוגע לישראל, במונחים מספריים צרופים מדובר בפלג הקטן ביותר באופן משמעותי מבין השלושה. בהתחשב בפרישות עתידיות, הפלג צפוי לזכות בעוד ארבעה עד שנים עשר מושבים במחזור הבחירות הנוכחי, כולל אפשרות לשני סנאטורים חדשים: עבדול אל-סייד (מישיגן) וטרוי ג'קסון (מיין).

הפרוגרסיבים מן הזרם המרכזי

בין הפלג הפרוגרסיבי מן השמאל לבין הממסד הפרו-ישראלי המסורתי, ממוקמים הפרוגרסיבים מן הזרם המרכזי. אלה סנאטורים וחברי בית נבחרים התומכים בהגבלות חדשות על מכירת נשק לישראל, מותחים ביקורת חריפה על התנהלות ממשלת נתניהו בעזה, ותומכים בהקמת מדינה פלסטינית – אך נמנעים מהאשמות ברצח עם ומקריאות לאמברגו מלא על מכירת נשק.

הסנאטור מג'ורג'יה ג'ון אוסוף מייצג היטב עמדה זו. ב-2025 הוא [הצביע](#) לחסימת מכירתם של רובים אוטומטיים מסוימים לישראל, בטענה ל"הרעבה המונית של אזרחים בעזה" ולסבירות שהרובים ישמשו כוחות משטרה הנתונים לפיקוחו המיניסטרילי של איתמר בן גביר. במקביל, אוסוף הצביע נגד החלטה שהציעה לחסום מכירת חימושי אוויר-קרקע, בטענה כי "יכולתה של ישראל לפגוע במי שישגר טילים ורקטות על אזרחים ישראלים תלויה בהרתעה שמספק חיל האוויר הישראלי". הוא כינה את מספר ההרוגים הפלסטיניים האזרחיים בעזה "כישלון מוסרי", תוך שהוא מביע תמיכה בברית בין ארצות הברית לבין ישראל וגינוי חד-משמעי של חמאס.

בסנאט, גם כריס מרפי (קונטיקט) מייצג כיוון זה, כפי שביטא לאחרונה בראיון בתוכנית [Meet the Press](#) של NBC News: "אני רוצה שתהיה מערכת יחסים חזקה בין ארצות הברית לישראל. אני תומך בישראל. אני לא יכול לתמוך בפעולותיה של הממשלה [הישראלית] הזאת. הן אינן תואמות את יעדי הביטחון הלאומי של ארצות הברית."

בבית הנבחרים, חברים בולטים בפלג זה כוללים את ג'יימי רסקין (MD-08), שתמך ב-Block the Bombs Act תוך הימנעות מהאשמות ברצח עם, ואת מספר שתיים בהיררכיה הדמוקרטית, קת'רין קלארק (MA-05), שהצביעה בעד תיקון מאסי (Massie Amendment) של 2026 (החלטה להשעות 3.3 מיליארד דולר בסיוע צבאי שהובטח לישראל במסגרת מזכר ההבנות משנת 2016). בהודעה לתקשורת לאחר ההצבעה, הקפידה קלארק להדגיש כי הצבעתה בעד התיקון אינה אמורה להתפרש כהתנגדות לברית ארצות הברית-ישראל:

"אסור לנו לספק צ'ק פתוח לסיוע צבאי לכל מדינה שאינה עומדת בחוק, באינטרסים ובערכים האמריקאיים. ממשלת נתניהו לא עמדה בסטנדרט הזה. אצביע בעד, לא משום שאני מסכימה עם מכלול התיקון... אלא משום שאני מאמינה שעלינו לשנות כיוון..."

לישראל יש זכות להתקיים כמדינה יהודית ריבונית, בטוחה ודמוקרטית. יש לה זכות להגן על עמה ועל שטחה. על ארצות הברית להמשיך לקיים ברית אסטרטגית איתנה עם ישראל ולתמוך בהגנתה מפני ממשלות וגורמי חסות השואפים להשמדתה. עלינו להמשיך לתמוך במערכות ההגנה של ישראל...

חייב להיות מסלול חדש ובר-קיימא לביטחון אמיתי במזרח התיכון. לא ניתן להשיגו בלי הגברת הסיוע לעזה, הפסקת בניית התנחלויות בגדה המערבית, סיום אלימות המתנחלים ומימוש זכותו של העם הפלסטיני להגדרה עצמית. איננו יכולים לוותר על השלום ועל עבודתנו לבניית עתיד טוב יותר עבור כל הילדים."

לרבים מהפרוגרסיבים מן הזרם המרכזי יש היסטוריה של זיקה ל-AIPAC. עם זאת, במחזור הבחירות הנוכחי, מספר משמעותי מהם דחו את מימונו של AIPAC או הודיעו על כוונתם לעשות כן. רובם נתמכים על ידי J Street, השדולה הפרו-ישראלית הליברלית שחותרת לקדם את פתרון שתי המדינות, ולאחרונה – יוזמה אזורית שהיא מכנה "[פתרון 23 המדינות](#)". עמדותיהם של הפרוגרסיבים מן הזרם המרכזי בנוגע לסיוע ומכירת נשק קרובות מאוד לעמדותיו של J Street. אף לא אחד מהפרוגרסיבים מן הזרם המרכזי מזוהה עם DSA או מקבל מימון מ-CAAC.

הפרוגרסיבים מן הזרם המרכזי הם הפלג הגדול ביותר בתוך המפלגה הדמוקרטית, ומונים 28 סנאטורים ו-81 חברי בית נבחרים. אף שהפלג עשוי לאבד מספר מושבים לאחר הבחירות הקרובות, הוא יישאר הגדול מבין השלושה בקונגרס הנכנס.

הממסד הפרו-ישראלי

הממסד הפרו-ישראלי של המפלגה הדמוקרטית מורכב מחברים תומכים בלהט בברית ארצות הברית-ישראל, עומדים מאחורי זכותה של ישראל להתקיים כמדינה יהודית ולהגן על עצמה מפני אויביה, ותומכים בהמשך הסיוע ושיתוף הפעולה הצבאי האמריקאי. חברי מחנה זה זכו לתמיכה הרבה ביותר מ-AIPAC ו-DMFI, והם המזוהים ביותר עם ארגונים אלה.

הדמוקרטים הבולטים ביותר של פלג זה בסנאט כוללים את מנהיג המיעוט צ'אק שומר מניו יורק, ואת הסנאטורים ג'קי רוזן מנבאדה וג'ון פטרמן מפנסילבניה. בבית הנבחרים, הקבוצה כוללת חברים כגון בראד שניידר (IL-10) וריצ'י טורס (NY-15).

אף שחברי הממסד הפרו-ישראלי תומכים בהמשך הסיוע הצבאי האמריקאי ודוחים הגבלות על העברות נשק, רובם משלבים עמדות אלה עם תמיכה בסיוע הומניטרי לעזה, ביקורת על חלק ממדיניותה של הממשלה בראשות נתניהו ותמיכה בפתרון שתי המדינות. דבריו של ריצ'י טורס בפני קבוצת סטודנטים פרו-ישראלים ממחישים את הטון ואת התוכן של הכיוון שנוקט הממסד הפרו-ישראלי:

"עלינו להזכיר לעולם שלמרות השכחה ממנה הוא סובל, חמאס הוא הגורם המרכזי למלחמה [של ישראל] בעזה... ההאשמות נגד ישראל, בין אם ברצח עם, אפרטהייד או הרעבה [מכוונת], כולן שקריות. הכול מסע תעמולה. אבל עלינו גם להכיר בכך שיש משבר הומניטרי בעזה... עלינו לעשות כל שביכולתנו כדי להקל על הסבל האנושי בעזה."

חברי הממסד הפרו-ישראלי נתונים בלחץ גובר, ככל שיתר המפלגה הדמוקרטית הפכה לביקורתית יותר כלפי המדינה היהודית. חברת הקונגרס היילי סטיבנס (MI-11), שהפסידה לאל-סייד בפריימריז הדמוקרטיים במישיגן על מושב בסנאט, המחשישה מצוקה זו באופן דרמטי. אף שהיא בעלת ניסיון רב, בעלת גיבוי מוסדי וזכתה למימון של עשרות מיליוני דולרים מ-AIPAC, היא נאלצה בעיקר להתגונן בנוגע לישראל, בעוד יריביה – ובהם מנצח הפריימריז ד"ר עבדול אל-סייד והסנאטורית המדינתית מלורי מקמורו – מיצבו את עצמם לשמאלה. עבור חברי מחנה זה, האתגר המרכזי אינו עוד רק הגנה על ישראל, אלא כיצד לשגשג בתוך מפלגה שבה עמדות שהיו בעבר מיינסטרים הפכו לנטל פוליטי. זאת, בעת שבה חברי קונגרס מכהנים ו"הממסד" נתפסים בחשד בעיני בוחרים שתסכולם חורג משאלת הקשר עם ישראל בלבד.

הממסד הפרו-ישראלי נותר פלג גדול בתוך המפלגה הדמוקרטית בקונגרס האמריקאי, ותופס כמעט 100 מושבים בשני בתי הקונגרס. עם זאת, רוב חברי המחנה נמצאים בבית הנבחרים; רק 7 סנאטורים שייכים באופן ברור לפלג זה. עובדה זו הודגמה באופן הברור ביותר בהצבעה באפריל 2026 על חקיקה שהגיש הסנאטור ברני סנדרס מוורמונט שביקשה למנוע עסקאות נשק מסוימות עם ישראל, שרק 7 סנאטורים דמוקרטים התנגדו לה. במבט קדימה אל הקונגרס הנכנס, הפלג צפוי לשמור יחסית על גודלו הנוכחי, ולקטון מעט כחלק מכלל חברי הקונגרס הדמוקרטים לאור גידולה הצפוי של הקבוצה הדמוקרטית בקונגרס.

קטגוריית הביניים

מלבד שלושת הפלגים העיקריים, ישנם חברי קונגרס מכהנים ומועמדים המצויים בין מחנות סמוכים. בין השמאל הפרוגרסיבי לפרוגרסיבים מן הזרם המרכזי ניצבות דמויות המותחות ביקורת חריפה על מדיניות ישראל אך נמנעות משימוש במונחים "רצח עם" ו"אפרטהייד", או המשתמשות ברטוריקה כזו אך נמנעות מלתמוך באמברגו מלא על נשק. דמויות אלה עשויות לקבל תמיכה מ-CAAC או מ-J Street. קטגוריה זו, המיוצגת על ידי המועמד בראד לנדר (NY-10) וחבר הקונגרס חואקין קסטרו (TX-20), כוללת כיום שישה חברים, ובעלת פוטנציאל לגדול עד ל-12.

בקצה השני של הרצף נמצאים חברי קונגרס מכהנים ומועמדים הניצבים בין הפרוגרסיבים מן הזרם המרכזי לבין הממסד הפרו-ישראלי. קבוצה זו כוללת דמויות שהיו היסטורית תומכות נלהבות של ישראל, אך הצביעו לאחרונה בעד הגבלת הסיוע (למשל, בתמיכה בתיקון מאסי). רובם אפיינו את תמיכתם בהחלטות מסוג זה ככוונה לאותת על דאגה ביחס למדיניותה הנוכחית של ישראל בנוגע לעזה ולגדה המערבית. בסנאט, חברי קטגוריה זו כוללים את קורי בוקר מניו ג'רזי ואת מארק קלי מאריזונה. בבית הנבחרים, הקטגוריה כוללת את ג'ייק אוקינקלוס (MA-04) ולורה פרידמן (CA-30). קטגוריית ביניים זו מעט גדולה יותר מקודמתה, כוללת 27 חברים, ובעלת פוטנציאל לגדול עד ל-39 לאחר בחירות נובמבר.

ניתוח

חרף תשומת הלב שהופנתה להישגי השמאל הפרוגרסיבים במחזור הבחירות הנוכחי, המחנה צפוי לגדול לכל היותר בשני מושבים בסנאט וארבעה עד עשרה מושבים בבית הנבחרים. בתמונה הרחבה יותר, מחנה מבקרי ישראל החריפים ביותר – חברי קונגרס המתנגדים לכל העברת נשק לישראל, מתארים את ישראל כמדינת אפרטהייד שביצעה רצח עם בעזה, ומקדישים חלק ניכר ממסע הבחירות שלהם להתנגדות ל-AIPAC כגורם מזיק במיוחד בחיים הפוליטיים האמריקאיים – יישאר הקטן מבין שלושת המחנות בקונגרס האמריקאי הבא.

יתרה מזאת, הצמיחה הצנועה של השמאל הפרוגרסיבי צפויה להתלוות ככל הנראה לעלייה נטו במספר המושבים הדמוקרטיים בקונגרס הנכנס. במונחים יחסיים, מחנה זה עומד לגדול באחוזים בודדים ביחס לכלל חברי הקונגרס הדמוקרטים, תוך שינוי מזערי בלבד בהתפלגות ההשפעה המספרית הכוללת בתוך המפלגה.

עם זאת, על פני פלגי המפלגה הדמוקרטית כולה, המומנטום נוטה באופן ברור לטובת הקולות הקוראים להתניית הסיוע העתידי לישראל ולהערכה מחודשת רחבה יותר של הברית בין ארצות הברית לישראל. מגמה זו באה לידי ביטוי, למשל, בתמיכה הדמוקרטית הנרחבת ביולי 2026 בתיקון מאסי להשעיית הסיוע הצבאי האמריקאי לישראל – החלטה שלא היה לה כל סיכוי ריאלי לעבור, אך רבים מהדמוקרטים ראו אותה כ"סמלית" וכמיועדת להעביר מסר של "אי-הסכמה עם הסטטוס-קוו". הדבר בא לידי ביטוי גם בפריימריז הדמוקרטיים במישוגן לסנאט, בהגנה הרפה שהעניקו דמויות שהיו בעבר מזוהות עם הממסד הפרו-ישראלי, כגון היילי סטיבנס, על הצבעות העבר שלהן ועל מערכת היחסים שלהן עם AIPAC.

יתרה מכך, במהלך כהונת הקונגרס הנוכחי, השתנתה באופן דרמטי העמדה המרכזית בתוך המפלגה, ואף יותר מכך בקרב בוחריה, בסוגיית הסיוע לישראל. כיום העמדה הרווחת, מונעת בחלקה על ידי הצהרות מפי מנהיגי ישראל עצמם, היא שיש להפסיק את הסיוע הצבאי הכספי לישראל, כאשר השאלה היחידה היא באיזו מהירות ומה יחליף אותו. קיימת גם נכונות רחבה הרבה יותר להגביל ולבחון העברות נשק על בסיס של כל מקרה לגופו. סוגיות אחרות במדיניות ארצות הברית, שלא סווגו במאמר זה, חושפות דפוס דומה, כגון תמיכה בהטלת סנקציות על יחידים וארגונים ישראליים מסוימים בשל מעורבותם בהרחבת ההתנחלויות ובאלימות נגד פלסטינים. הדפוס הכללי הוא של אכזבה וחוסר סבלנות גוברים כלפי ישראל, והוא נמצא בעלייה בקרב מחוקקים, אף שזו מתונה מן האכזבה הנרשמת בסקרי דעת קהל בקרב תומכי המפלגה.

עוד יצוין, כי בכל אחד מהמחנות ישנן דמויות הרומזות שיהיו מוכנות לכייל מחדש את עמדותיהן המדיניות, אם ישראל תאמץ מדיניות ההולמת יותר את ערכיהן. התמיכה הדמוקרטית הגוברת בהגבלות על מכירת נשק ככל שהתקדמה המלחמה בעזה מעידה בהחלט על נכונות לשינוי עמדות, אם כי בכיוון ההפוך. לא ברור עד כמה יידרש מישראל לפעול כדי לעורר תנועה כזו, ועד כמה דרמטית עשויה להיות התגובה.

המלצות

בשלב זה, שיבה מהירה לתמיכה הכמעט מוחלטת בישראל שהתקיימה לפני המלחמה בקרב נבחרים דמוקרטים היא בלתי אפשרית. אך הנתונים המוצגים כאן אינם תומכים בהשקפה שלפיה רוב חברי הקונגרס הדמוקרטים עוינים כלפי ישראל או מתנגדים באופן נחרץ לברית ארצות הברית-ישראל. ואין פירושם כי זה יהיה המצב לאחר בחירות האמצע. לפיכך, תמיכה

דו-מפלגתית חייבת להישאר המטרה של המדיניות הישראלית בווינגטון. הדבר חיוני בשל אופייה המבני של שיטת שתי המפלגות בארצות הברית הכולל תוצאות בחירות צמודות ותחלופה תכופה בשליטה המפלגתית על הנשיאות והקונגרס, וכן בשל הרוחות המשתנות בקרב הרפובליקנים, שדנו בהן [במקום אחר](#). מרכזיותם של יחסים הדוקים עם ארצות הברית בתפיסת הביטחון הלאומי של ישראל משמעה שישראל אינה יכולה להרשות לעצמה להישען על סיכויי הנשיאותיים של אדם מסוים או על הסבירות להמשך שליטתם של כוחות פוליטיים ידיוותיים.

לאור זאת, גישת ישראל לזירה הפוליטית האמריקאית צריכה לשאוף לשבש את המומנטום ואת כוח המשיכה של השמאל הקיצוני. ניתן לעשות זאת באמצעות אתגור טענותיו המוגזמות, זיהוי הסכנות שהוא מציב הן לביטחון הלאומי הישראלי והן לביטחון הלאומי האמריקאי, והדגמה, הן באמצעות יוזמות מדיניות והן באמצעות דיפלומטיה ציבורית, שניתן לטפל בחששותיו בנוגע לזכויות אדם ולזכויות הפלסטינים במסגרת ברית איתנה בין ארצות הברית לישראל. במקביל, על ישראל להתייחס לחששותיהם של הפרוגרסיבים מן הזרם המרכזי ולחזק את מעמדו של הממסד הפרו-ישראלי. המטרה הכוללת צריכה להיות יצירת תנאים התורמים לכושר ההשרדות ארוך הטווח של הברית בין ארצות הברית לישראל.

חלק [מהפרשנים](#) של הפוליטיקה האמריקאית טוענים שישראל תוכל לבסס את תמיכת המפלגה הדמוקרטית רק תחת [הנהגה ישראלית חדשה](#). פרשנים אלה ממוקדים באופן חד בבחירות בישראל, המתוכננות לאוקטובר, כהזדמנות קריטית לאתחול היחסים עם ארצות הברית.

עם זאת, תחת כל ממשלה שהיא, בנייה מחודשת של תמיכה בברית ארצות הברית-ישראל בתוך המפלגה הדמוקרטית תחייב שינויים במדיניות הישראלית. הדבר נכון במיוחד בסוגיה הישראלית-פלסטינית, שם הציפייה, גם בקרב תומכי ישראל, היא כי ממשלה ישראלית נכנסת תפעל לעצירת אלימות המתנחלים והרחבת ההתנחלויות, ותפסיק את התקיפות בעזה תוך התקדמות לקראת פתרון מדיני של הסכסוך. שינויי מדיניות כאלה עלולים שלא להזיז את דעת הקהל הדמוקרטית לגבי ישראל, אם כי סביר שיעוררו תגובה חיובית בקרב מחוקקים. למילים בלבד עשויה להיות השפעה מסוימת, בעוד שפעולות צפויות להתקבל בחיוב רב יותר.

יתרה מזאת, בשנים האחרונות נתפסה ישראל כמי שבחרה צד בזירה הפוליטית הפנימית האמריקאית. כדי לבנות מחדש תמיכה דו-מפלגתית, על ישראל לפנות באופן רשמי ולכונן מחדש דיאלוג עם המפלגה הדמוקרטית (כולל דיאלוג מכוון ומתמשך הרבה יותר עם הקהילה היהודית האמריקאית, שרובה מזדהה עם המפלגה הדמוקרטית). דיאלוג כזה יכול בהכרח שיחות לא נוחות. אנו מציעים לנהל שיחות אלה ברוח של פתיחות ונכונות להקשיב, אף שאין לצפות ממנהיגים ישראלים לאמץ באופן גורף השקפות אמריקאיות, קל וחומר את אלה של המפלגה הדמוקרטית. כמאמר הפתגם "דברים שרואים מכאן לא רואים משם", וישראלים בצדק תופסים אחרת את האינטרסים והצרכים של ישראל.

לבסוף, בכל הנוגע לשמאל הפרוגרסיבי, מדינת ישראל אינה צריכה לחתור לפתיחתם של ערוצי תקשורת רשמיים עם מחנה זה בעתיד הקרוב. עם זאת, על ישראל לחתור לערוצי תקשורת בלתי-רשמיים עם יחידים בפלג זה, שעמדתם הביקורתית אינה מושרשת בדחייה יסודית של מדינת ישראל כמדינת הלאום של העם היהודי. דיאלוג כזה צריך להתנהל בפועל על ידי גורמים הרואים את היחסים עם ארצות הברית באופן חיובי, והם עצמם ישראלים או קשורים לישראל, אך אינם מייצגים את מדינת ישראל. מטרתו של דיאלוג כזה צריכה להיות הפחתת האיבה, הפיכת ישראל לסוגייה בעלת בולטות פחותה עבור אותם סנאטורים וחברי קונגרס, ולאורך זמן זיהוי דרכים לקידום אינטרסים משותפים היכן שהדבר אפשרי. ישנה חשיבות מיוחדת לגישה זו בכל האמור בסנאטורים, שהשפעתם האישית נוטה להיות רבה יותר מזו של חברי בית הנבחרים, כתוצאה מאורך הקדנציה, גודל הבית וכללי הבית.

נספח מתודולוגי

מאגר הנתונים למחקר כולל את כל חברי הקונגרס הדמוקרטים המכהנים בארצות הברית, וכן שני בלתי-מפלגתיים (הסנאטור ברני סנדרס מוורמונט והסנאטור אנגוס קינג ממין) הפועלים יחד עם סיעת הדמוקרטים. הוא כולל גם את כל המועמדים הדמוקרטים לבחירות נובמבר 2026 שהינם בעלי סיכוי סביר להביס את יריביהם הרפובליקנים. סף ה"סיכוי הסביר" נועד להיות מקיף וכוללני. הכללנו את כל המועמדים העומדים באחד מהקריטריונים הבאים: דירוג "נוטה דמוקרטי", "מרוץ צמוד" או "נוטה רפובליקני" מטעם [ה-Cook Political Report](#); דירוג "אדום לכחול" או "מחוז במשחק" מטעם [ה-Democratic Congressional Campaign Committee](#); או פער של חמישה אחוזים או פחות בממוצע הסקרים של ה-New York Times. שוק החיזוי Kalshi נבדק גם הוא לצורך אימות צולב.

מאגר הנתונים בכללותו כלל 259 חברי קונגרס מכהנים (מתוכם 31 צפויים לפרוש בתום המושב הנוכחי); 29 מועמדים למושבים בטוחים; ו-42 מועמדים במרוצים תחרותיים.

כדי להגדיר את פלגי המפלגה הדמוקרטית ביחס לישראל ולפלסטין, נבחנו נאומים, הצהרות, פוסטים ברשתות חברתיות, רישומי הצבעה, ראיונות ואתרי אינטרנט של חברי הקונגרס האמריקאי המכהנים.

לאחר מכן שויכו חברי הקונגרס והמועמדים הריאליים למחנות על בסיס שלוש קבוצות מדדים:

- עמדתם בנוגע לסיוע צבאי לישראל, לאורך רצף שבין: (א) התנגדות לכל סיוע צבאי ומכירת נשק; (ב) התניית הסיוע ומכירת הנשק בזכויות אדם ובמשפט הבינלאומי; ו- (ג) תמיכה בסיוע צבאי בלתי מותנה.
- השפה שבה הם משתמשים לתיאור ישראל, לאורך רצף שבין: (א) תיאור ישראל כמי שביצעה רצח עם ואפרטהייד; (ב) תיאור ישראל כמי שביצעה עבירות חמורות אחרות, כגון פשעי מלחמה או טיהור אתני, תוך הימנעות מהאשמת רצח עם; ו- (ג) הבעת ביקורת זהירה יותר, או היעדר ביקורת כלל.
- קבלת מימון מסע בחירות או גיבוי פוליטי במחזור הבחירות הנוכחי מ-CAAC או DSA; (ב) J Street; או (ג) AIPAC או DMFI. טבלה 2 מציגה את מימון/גיבוי מסעות הבחירות לפי פלג.

טבלה 2. חסות ארגונית, לפי פלג

פלג	N	CAAC	DSA	J Street	AIPAC	DMFI
השמאל הפרוגרסיבי	40	30 (75%)	11 (28%)	16 (40%)	–	–
בין השמאל הפרוגרסיבי לפרוגרסיבים מן הזרם המרכזי	12	3 (25%)	–	9 (75%)	–	–
פרוגרסיבים מן הזרם המרכזי	130	–	–	105 (81%)	12 (9%)	–
בין פרוגרסיבים מן הזרם המרכזי לממסד הפרו-ישראלי	44	–	–	22 (50%)	18 (41%)	9 (20%)
ממסד פרו-ישראלי	105	–	–	34 (32%)	73 (70%)	56 (53%)
כלל הפלגים	331	33 (10%)	11 (3%)	186 (56%)	103 (31%)	65 (20%)

באופן כללי, חברים ומועמדים המתנגדים לכל מכירת נשק לישראל, מתארים את ישראל כמי שביצעה רצח עם ונוקטת מדיניות אפרטהייד, ומקבלים תמיכה או גיבוי מ-CAAC או מ-DSA, סווגו כחברי השמאל-הפרוגרסיבי. חברים ומועמדים התומכים בהתניית הסיוע הצבאי ומכירת הנשק בעמידתה של ישראל בסטנדרטים משפטיים, מתארים את ישראל כמי שביצעה עבירות חמורות תוך הימנעות מהאשמות ברצח עם, ומקבלים תמיכה מ-J Street, סווגו כפרוגרסיבים מן הזרם המרכזי. חברים ומועמדים התומכים בסיוע צבאי ללא תנאים, נמנעים מאפיונים חמורים של ישראל, ומקבלים תמיכה מ-AIPAC או מ-DMFI, סווגו כממסד הפרו-ישראלי.

שלוש קבוצות המדדים לא שימשו כאלגוריתם פורמלי לקביעה מכאנית של הסיווג. במקום זאת, כל אחת מהן נבחנה כראיה התורמת להערכת הסבירות שחבר/ת קונגרס משתייך/ת למחנה מסוים. כל השייכים נקבעו באופן איכותני, על בסיס משקל הראיות הנובע משלוש קבוצות המדדים.

אף שהבחנה בין "פרוגרסיבים" ל"ממסד" נפוצה במחקר ובפרשנות על המפלגה הדמוקרטית, המיפוי המשמש במחקר זה מותאם באופן ספציפי לעמדותיהם של החברים והמועמדים בנוגע לישראל ולפלסטין, ואינו תואם בהכרח מיפויים העוסקים בסוגיות מדיניות אחרות.

כמעט כל חברי הקונגרס הדמוקרטים המכהנים המתמודדים לבחירה מחדש צפויים לשמור על מושביהם, בבחירות הצפויות להביא לזכייה בעוד מושבים לדמוקרטים הן בבית הנבחרים והן בסנאט. הערכת הגבול התחתון כוללת את כל חברי הקונגרס המכהנים ואת המועמדים ל"מושבים בטוחים" במחוזות דמוקרטיים מוצקים, אשר על כן סיכוייהם לנצח

בסתיו גבוהים מאוד. הערכת הגבול העליון כוללת את כל חברי הקונגרס המכהנים ואת כל המועמדים, הן למושבים בטוחים והן למושבים תחרותיים. הטווח שבין הגבול התחתון והעליון, לצד הערכות נקודת האמצע (ראו איור 2), תואם בדרך כלל תחזיות בחירות [שמצוטטות](#) באופן נרחב.